

Nr 43.

Av herr Magnusson m. fl., om sänkning av maltskatten.

År 1903 beslöt riksdagen, att maltskatten skulle utgå med 12 öre per kilogram avverkat malt, dock att skatten skulle utgöra per kg:

2 öre för de första 30,000 kg avverkat malt,	
5 » » » därefter följande 30,000 kg avverkat malt,	
7 » » » » » 40,000 » » » ,	
9 » » » » » 50,000 » » » ,	
11 » » » » » 50,000 » » » .	

Riksdagen fastställde sålunda redan från början 6 skatteskalor och tog mera hänsyn till de mindre bryggerierna.

Riksdagen bestämde år 1907 att endast 4 skattesatser skulle förekomma, nämligen:

4 öre för de första 50,000 kg avverkat malt,	
7 » » » därefter följande 50,000 kg avverkat malt,	
10 » » » » » 50,000 » » » ,	
12 » » » övriga följande därefter avverkade kg malt.	

Denna minskning av skatteskalans rörlighet drabbade hårt många skattepliktiga småbryggerier.

Riksdagen beslöt år 1909 att maltskatten skulle utgå på följande sätt:

17 öre för de första 100,000 kg avverkat malt,	
20 » » » därefter följande 100,000 kg avverkat malt,	
23 » » » » » ytterligare kg. avverkat malt.	

Detta riksdagens beslut medförde för mindre bärkraftiga bryggerier ytterligare svåra ekonomiska konsekvenser i första hand därigenom att lägsta skatteskalen fastställdes till 100,000 kg. Sedan år 1909 ha sistnämnda tre skatteskalor tillämpats vid maltskatteberäkning.

År 1923 fastställdes maltskatt till respektive 65, 70 och 75 öre för kg malt, som vid skattepliktigt bryggeri användes för tillverkning av maltdryck. Maltskatten höjdes från och med den 1 mars 1932 med 20 öre samt från och med den 14 februari 1933 med ytterligare 40—50 öre för kilogram. Efter sistnämnda höjning utgår alltså maltskatten med 125—145 öre för kilogram malt.

Upprepade gånger har det framförts bekymmer över de svårigheter, som skulle drabba många skattepliktiga bryggerier genom en minskning av skatteskalans rörlighet. Dessa svårigheter lära hava blivit ännu mera framträdande, sedan maltskatten år 1933 höjdes med nära nog dubbla beloppet mot år 1923. Från flera bryggeriföretag hava framförts klagomål över att man måste låna penningar eller taga av besparade medel för att kunna betala maltskatten.

Enligt vad vi förspört kommer 1934 års maldryckskommitté att under januari månad framlägga sitt betänkande. Sannolikt kommer det att dröja *minst* två år, innan en produktionsbeskattning kommer att tillämpas. En del mindre bärkraftiga företag förmena, att deras ekonomi redan nu är så ansträngd, att de icke kunna avvakta riksdagens beslut i anledning av sagda betänkande. Vi anse att det icke kan vara riktigt, att skatteskalorna och skatten skola vara så olämpligt avvägda att flera företag icke kunna existera.

Då riksdagen flera gånger förut fattat beslut angående skatteskalans rörlighet, få vi under hänvisning till vad som ovan anförts hemställa,

att riksdagen måtte besluta att för malt, som i skattepliktigt bryggeri användes vid tillverkning av maldryck, skall skatt utgå med 65 öre per kilogram för de första under tillverkningsåret avverkade 40,000 kilogrammen,

att riksdagen måtte besluta, att 24 § i förordningen angående tillverkning och beskattning av maldrycker erhåller den ändrade lydelse, som kan vara av behovet påkallad, samt

att 31 § — angående restitutionsförfarandet — erhåller den ändrade lydelse, som härav föranledes.

Stockholm den 16 januari 1936.

Karl Magnusson.

Erik Anderson.

Joh. Johansson.
